

Vart tog stadens själ vägen?

Uppsala 26.1.02

Ur historien växte städerna fram som centrum för handel av varor och idéer. För att säkra staden skapades frivilliga kollektiv, i räddningstjänster mot brand, översvämningar katastrofer. Under 1800-talet sökte sig folk till städerna för att ingå i kollektiv: fackföreningar, frikyrkor, politiskt rösträttskamp. Kollektiv som sen byggde upp dagen välfärdssamhälle. Idag rasar dessa Kollektiv.

Folk lämnar folk landsbygden för de känner sig kollektivt iakttagna och åker till staden för att söka anonymiteten och för att bli sedd – genom media - inte för den man ÄR utan för den rollfigur man sätter upp.

Kyrkor, fackföreningar, politiska partier förlorar folk. Man deltar inte i val. Folk gifter sig inte ens. I Stockholm består hälften av alla hushåll av singlar. Dessa singlar tittar på TV-program om singlar: Seinfeldt, Frazier, Spin City, Robinsonvarianterna. De blir ensammare och ensammare, fetare och fetare. Städernas ensamma köttmassa ökar inte genom inflyttning utan genom enskild konsumtion.

Om ett våldsamt snöfall faller över mitt norrbotten snurrar baklastarnas gulljus hela natten, frivilligt! och på morgonen är snön borta. Där uppe bor en halv människa per kvadratmil ändå är snön borta från vägarna. I Stockholm bor 2 miljoner människor på två kvadratmil men man lyckas inte få bort snön. Varför? Jo den kollektiva tanken är stendöd.

Om 40.000 stockholmare samlades på Sergels torg och sedan, med brädlappar under fötterna hoppade jämfota ner till Wennergren center skulle Sveavägen vara fixad på 20 minuter. Utrusta varje stockholmare med en skyffel. Vet de inte var de ska lägga snön får de väl fylla privata frys och sitt privata badkar.

Man ska väl inte tro att man är befriad från naturens vrede och elementens raseri bara för att man betalat kommunalskatt!

Så jag undrar verkligen: Var tog stadens kollektiva själ vägen? Försvann den tillsammans med någon privat företagare till något EVENT med fri sprit?

Lasse Eriksson